

med Drikkeriet, og det ærede Medlem for Odder skulde nødig prøve paa at reducere de Mænd, som paalægge sig selv Afholdenhed fra stærke Drikke, for at være et Eksempel for andre, men som ikke gaa videre, men tillade andre at have deres Frihed, til ringere Afholdsmænd, end han selv er. Derved skader han kun Afholdssagen. For at man fuldt ud kan forstaa, hvorfor jeg betegnede det ærede Medlem, som jeg har gjort, skal jeg gøre opmærksom paa, at det allerede er sket to Gange, og i Dag er det tredje Gang, at det ærede Medlem overfalder mig. Da jeg havde Ordet under Finanslovens første Behandling, tillod det ærede Medlem sig at afbryde mig med en Erklæring om, at det var usandt, hvad jeg sagde, skønt det ærede Medlem senere maatte tilbagekalde dette Udtryk og vedkende sig, at det var fuldt ud sandt, hvad jeg havde sagt om hans Holdning.

Alfred Christensen: Den højtærede Forsvarsministers Udtalelser give mig Anledning til en kort Bemærkning. Den højtærede Forsvarsminister vil have, at den her foreliggende Brøde fra de tre Husarer skal ses som noget for sig, og at der ikke skal tages Hensyn til — hvad der ikke kommer denne Sag direkte ved — Befalingsmændenes tidligere Opførsel. Det skal altsaa ikke komme denne Husarsag ved, at den nuværende Chef tidligere er bleven straffet for grov Mund mod Mandskabet, og heller ikke, om den her optrædende Sergent er bleven tiltalt for og i Mindelighed har maattet affinde sig for en Voldtægtsforbrydelse. Naa godt, saa kan jeg ogsaa være med til det. Lad os saa tage hver Forbrydelse for sig. Men saa maa jeg rette den Bebrejdelse mod den højtærede Konseilspræsident, at han i det Foredrag, hvori han oplyste dette Ting og Offentligheden om den af de tre Husarer begaaede Forbrydelse — hvilket skulde ske i meget objektive Udtryk — begyndte med de lange Straffeattester om de tre Husarers Forhold, den Gang de forrige Gang laa inde i Tjenesten. Hvis Sergentens og Chefens tidligere Liv ikke vedrører denne Sag, mener jeg, at disse Husarers lange Straffeattester ere denne Sag ganske uvedkommende. Naar nu den højtærede Konseilspræsident har bragt de meniges Straffeattester ind i Diskussionen her og deri ser en Anledning for Krigsretten til at belaste dem med disse frygtelig haarde Straffe, kan jeg ikke se andet, end at de Folk, som ønske Forholdene

oplyste fra alle Sider, maa sige: Lad os saa ogsaa se den anden optrædende Part efter i Sømmene, hvorledes den har været før, og hvorledes den derfor maa antages at have optraadt ved den paagældende Lejlighed.

Forsvarsministeren (J. C. Christensen): Lad mig sige til det ærede Medlem, at han vist aldrig har fundet Straffesager, hvor de vedkommende tiltalte ikke have fundet deres tidligere Straffe fremholdte i Dommen, det vilde ogsaa være en mærkelig Fremgangsmaade. Det er klart, at naar Undersøgelsen har fundet Sted af Sergent Jacobsens og Oberstløjtnant Stockfleths Forhold, og der kommer en Sag ud deraf, ville deres Straffeattester ogsaa komme frem. Det er en Selvfølge. Men at det ærede Medlem kan mene, at han med det, han her har anført, kan forsvare den Paastand, at der skal være en Forbindelse mellem en mulig Forbrydelse for tre Aar siden og det, der nu er passeret paa Gardehusarkasernen, finder jeg mærkeligt.

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Nielsen-Grøn: Der er vist ingen, der betragter det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) for en politisk Uskyldighed, for nu har jeg i mange Aar været her, men jeg har dog ikke endnu truffet nogen, der optraadte saa hensynsløst overfor gamle Partifæller, som han gør.

Formanden: Det er noget stærke Udtryk, det ærede Medlem bruger.

Nielsen-Grøn: Det er nu min Mening, men jeg maa jo bøje mig for Formandens Opfattelse. Det ærede Medlem siger, at jeg har overfaldet ham tre Gange. Den første Gang, han sigter til, hørte jeg fejl. Det har jeg rettet, og det maa saa være nok. Det er kun Smaating, han her hænger sig i. Jeg har ikke beskyldt det ærede Medlem for andet, idet jeg blot har sagt til de Herrer, der her staa op og ville være Afholdsapostle: Ti endelig stille, I ere selv med til at befordre Drikkeriet. Det, som de Herrer sigtede til, var at fremstille baade den højtærede Konseilspræsident og de andre Ministre som Mennesker, der suttede vel meget i de stærke Drikke.